

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1941 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ytterligare statsbidrag för undersökning rörande reglering av vissa delar av Kalix älv i Norrbottens län.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 28 februari 1941 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 101, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att såsom ytterligare bidrag till bestridande av kostnaderna för undersökning rörande reglering av vissa delar av Kalix älv i Norrbottens län må från statens avdikningsanslag anvisas ett belopp av högst 25,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet.

Sedan 1929 års riksdag (prop. nr 123; r. skr. nr 222) bemyndigat Kungl. Maj:t, bland annat, att av statens avdikningsanslag anvisa ett belopp av högst 25,000 kronor såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för syneförrättning enligt vattenlagen för utredning beträffande reglering av vissa delar av Kalix älv i Norrbottens län, ställde Kungl. Maj:t genom beslut den 27 juli 1929 till länsstyrelsens i Norrbottens län förfogande för nämnda ändamål ett belopp av högst 25,000 kronor att utgå av statens avdikningsanslag. Samtidigt härmed meddelade Kungl. Maj:t vissa särskilda bestämmelser för statsbidragets utgående. Bland annat bemyndigades länsstyrelsen att av ifrågavarande medel mot vederbörliga räkningar dels utbetala gottgörelse till vederbörande förrättningsman enligt bestämmelserna i gällande lantbruksingenjörstaxa, dels ock gälda de övriga kostnader, som vore erforderliga för ifrågavarande syneförrättnings verkställande med undantag av kostnaden för hantlangning och därvid erforderligt material. Innan statsbidrag finge utbetalas, skulle intressenterna till länsstyrelsen avlämna förbindelse att ansvara för kostnaderna för hantlangning och därvid erforderligt material. Därest syneförrättningen avbrötes genom intressenternas förvållande, innan den med densamma avsedda utredningen blivit slutförd, skulle det åligga intressenterna att till statsverket återbära vad av ifrågavarande medel kunde ha utbetalats. Från det statsbidrag, som enligt gällande bestämmelser

framdeles kunde komma att anvisas till företagets utförande från statens avdikningsanslag, skulle avräknas vad för nu förevarande ändamål utbetalats.

Hos Kungl. Maj:t har *lantbruksstyrelsen* hemställt om anvisande av ytterligare statsbidrag å 25,000 kronor för undersökning rörande ifrågavarande vattenregleringsföretag.

Häröver har statskontoret den 22 februari 1941 avgivit infortrat utlåtande.

I ärendet har *departementschefen* anfört följande:

»Med hänsyn till vad i ärendet framkommit rörande ifrågavarande vattenregleringsföretag, vilket avser att komma en större bygd till godo, och då enligt vad jag inhämtat intressenternas antal är högst avsevärt och deras ekonomiska förhållanden svaga, finner jag mig böra förorda, att erforderliga statsmedel ställas till förfogande för syneförrättningens slutförande utan dröjsmål. Mot det av *lantbruksstyrelsen* föreslagna och av statskontoret tillstyrkta ytterligare bidragsbeloppet, 25,000 kronor, har jag intet att erinra. Beloppet torde liksom tidigare för ändamålet beviljat statsbidrag böra anvisas från statens avdikningsanslag samt disponeras på enahanda villkor som nämnda bidrag. Till anvisandet av förevarande belopp synes riksdagens medgivande böra inhämtas. Vad av beloppet utbetalas för ifrågavarande ändamål bör sedermera avräknas på det statsbidrag, som kan bli beviljat för företagets utförande.»

Beträffande frågan om bidrag från statens avdikningsanslag till undersökningar rörande ifrågavarande vattenregleringsföretag anförde utskottet i sitt utlåtande, nr 45 år 1929, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 123/1929, att den i ärendet förebragta utredningen syntes giva vid handen, att beträffande företaget sådana särskilda omständigheter förelåge, vilka kunde motivera ett undantag från eljest gällande regler för statsbidrag å förevarande område. Utskottet underströk emellertid därjämte den synnerliga vikten därav att sådana åtgärder träffades, varigenom betryggande garantier kunde vinnas för att de undersökningar, som avsåges att utföras med det tillstyrkta statsanslaget, måtte komma att lämna tillförlitliga resultat.

Utskottet.

I förstnämnda avseende synas omständigheterna icke ha förändrats sedan 1929. Företaget är sålunda alltjämt avsett att komma en större bygd till godo. Intressenternas antal är avsevärt och någon förbättring i deras ekonomiska förhållanden synes knappast ha inträtt. Utskottet är alltså ense med *departementschefen* om att sådana särskilda omständigheter föreligga, som motivera bidrag av statsmedel till syneförrättningens slutförande. Utskottet vill dock framhålla, att ifrågavarande förrättning erfordrat en avsevärd tid, i det undersökningarna — mer än tio år efter det medel för ändamålet för första gången av riksdagen anvisades — ännu icke avslutats. Av utredningen i ärendet framgår, att den nuvarande förrättningsmannen beräknade kunna avsluta förrättningen under innevarande år. Med anledning av det anförda och då utskottet intet har att erinra mot det äskade beloppet i och för sig, anser sig utskottet kunna biträda Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen måtte medgiva, att såsom ytterligare bidrag till bestridande av kostnaderna för undersökning rörande reglering av vissa delar av Kalix älv i Norrbottens län från statens avdikningsanslag må anvisas ett belopp av högst 25,000 kronor.

Stockholm den 1 april 1941.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se utlåtande nr 25.
